

Ellemann-Jensen (V):

Jeg noterede mig, at statsministeren i besvarelser under det tidligere spørgsmål erkendte, at DDR jo ikke ville os det godt.

Derfor vil jeg spørge statsministeren: Hvordan vil statsministeren i dag karakterisere det valg af fortrolige samarbejdspartnere, som blev foretaget af Socialdemokratiets dengang vel nok mest fremtrædende sikkerhedspolitiske talsmand? Er statsministeren enig i, at det var betimeligt og i Danmarks interesse, at han valgte at holde fortrolige samtaler med DDR's ambassadør i Danmark netop på et tidspunkt, hvor Danmark havde formandskabet i EF? Et gammelt ord siger jo: »Sig mig, hvem du omgås, og jeg skal sige dig, hvem du er.« Derfor kan statsministerens vurdering i dag have interesse.

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Nu bliver der jo sagt meget i onsdagsspørgstider. Det gør der. Og der bliver inddraget mange emner i det år, der hedder 1994. Det er jo også en kendsgerning. Men at vi nu skal ind i en debat om en situation i august 1982, det er da vist så langt væk, som man overhovedet kan bevæge sig fra den aktuelle politiske dagsorden. Men nuvel.

Der er ikke tale om nogen erkendelse fra min side i forhold til DDR. Som jeg sagde før: Det kan hr. Ellemann-Jensen eller andre ikke tage monopol på at mene. Jeg var på det tidspunkt – som alle andre, der fulgte det politiske billede – fuldt bevidst om, hvordan den sikkerhedspolitiske situation var i Europa. Jeg tror, jeg skal holde mig til det.

Hanne Severinsen (V):

Kan man forstå statsministerens svar på den måde, at det er en periode, som Socialdemokratiet helst vil glemme, fordi man altså set i bakspejlet øjensynligt kom til at spille en rolle, som var uheldig?

Ellemann-Jensen (V):

Der bliver sagt meget her om onsdagen, siger statsministeren. Ja, i dag er det altså ikke statsministeren, der siger ret meget.

Jeg må spørge statsministeren, om han da synes, det er fuldstændig ligeegyldigt, hvad det er for aktiviteter, Socialdemokratiets talsmand i en overordentlig vigtig periode i dansk uden-

rigspolitik udfoldede i relation til, hvad vi er enige om var fjendtlige udenlandske magter.

Hvordan kan statsministeren mene, at det er fuldstændig ligeegyldigt? I en situation, hvor Danmark har formandskabet, og hvor Danmark som talsmand for de øvrige lande står over for at skulle føre forhandlinger med USA på et tidspunkt – det er jeg sikker på at statsministeren vil erindre – hvor der var overordentlig vanskelige kurrer på tråden mellem USA og Europa, har Socialdemokratiet angiveligt følt behov for at fortælle DDR, at man var mere enig med dem end med USA. Er det fuldstændig ligeegyldigt at få det undersøgt nærmere i dag?

Fischer (KF):

Jeg vil gerne spørge statsministeren, om en orientering af den karakter, som fru Hanne Severinsen henviser til, og som angiveligt er givet en tredje magt – i dette tilfælde DDR – i en sådan situation, som hr. Ellemann-Jensen så præcist har beskrevet, kan gøre en regering mere tilbageholdende med at give Folketinget de oplysninger, som Folketinget rent faktisk har krav på?

Jens Thoft (SF):

Ville det ikke gøre formanden for Socialdemokratiet alvorligt bekymret, hvis hans partis udenrigspolitiske udvalgsformand ikke havde hyppige kontakter med såvel venligtsindede som fjendtlighedsindede ambassader?

Og kan statsministeren bekræfte, at forud for en lang række af de sikkerhedspolitiske debatter, vi havde i Folketinget i 1980'erne, havde politikere i statsministerens og i andre partier – det fremgik såmænd af dagspressen – hyppige kontakter med den amerikanske ambassade?

Og finder statsministeren ikke, at der i denne debat er tale om en helt urimelig mistænkeliggørelse af en for en udenrigspolitisk ordfører helt regulær og sædvanlig udenrigspolitisk kontakt?

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Til fru Hanne Severinsen: Der er hverken nogen, der vil glemme, eller nogen, der betragter noget som ligeegyldigt. Svaret har jeg allerede givet. Man kan heller ikke, uanset hvor meget man anstrenger sig her under onsdagsspør-